

Matka hyvään ikään

Tervetuloa matkalle hyvään vanhuuteen! Näissä kolumneissa puhutaan vanhenemisesta tai jos niin haluatte, ikääntymisestä. Nämä asiat koskettavat meitä kaikkia, sillä ihminen ryhtyy ikääntymään syntymähetkestään lähtien, vaikka elämän alkutaipaleella ikääntymistä kutsutaankin yleensä kasvamisiksi.

Lapsi kasvaa, kehittyy ja oppii joka päivä. Me kasvamme ja kehitymme, opimme uutta ikään katsomatta elämämme loppuun asti. En puhu elämänskaaresta - siitä tulee tunne, että alaspäin mennään kuin lehmän häntä - vaan ihmisestä elämänkerallisena olentona. Kaikki eletty elämä ja kaikenikäiset identiteettimme elävät ja vaikuttavat meissä yhtä aikaa.

Ihminen ikääntyy paitsi yksilönä myös historiallisessa hetkessä ja ympäristössään. Ympäristön merkitys ikääntymiselle ei ole mitenkään olematon. Niinpä näissä kolumneissa mietitään myös ympäristöä ja kulttuuria sekä niiden merkitystä. Asumista vieraassa maassa ja ikääntymistä siellä.

Pohdimme asioita akselilla Suomi-Espanja muistaen, että meissä kaikissa on lopulta aina enemmän yhtäläisyyksiä kuin eroavaisuuksia. Kulttuurieroihin on silti syytä tutustua. Toimintaympäristön tuntemisesta ei voi olla kuin hyötyä, ikäännyimmepä sitten Ahvenanmaalla tai Andalusiassa.

Olen vaikuttanut noin puolet elämästäni Espanjassa ja toisen puolikkaan Suomessa. Ensi vuonna rikkoontuva viidenkymppin raja antaa minulle niin ikään aitiopaikan kahteen suuntaan, niin nuoruuteen kuin vanhuuteenkin. Tervetuloa jakamaan kokemuksia ja näkökulmia kanssani ikääntymisestä kahden kulttuurin välissä.

Kirjoittaja on geronomiksi valmistuva sairaanhoitaja, jonka kolumni ilmestyy kolmen viikon välein.

